

Renovar la nostra pregària 1

Dg, 22/02/2015 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

Amic:

questa quaresma, preparació de Pasqua, enviarem cada setmana unes reflexions per RENOVAR LA NOSTRA PREGÀRIA. L'ordre serà aquest:

1. Renovar la pregària. Jesús Mestre de pregària.
2. Renovar la pregària Eucaristia. La més important
3. Renovar la lectura meditada de la Paraula de Déu
4. Renovar la meditació i la pregària sobre la vida.
5. Contemplació i pregària unitiva.
6. Altres formes de pregar i discerniment sobre la pregària.

Cada unitat consta d'una reflexió introductòria, alguns textos, reflexions i un qüestionari per la revisió personal o de grup.

Com que el material és més extens que el normal, l'enviem en un fitxer que el podeu obrir quan us sembli.

Si algú desitja enviar-nos comentaris o respostes al qüestionari mirarem de respondre segons les nostres possibilitats.

Bona quaresma, bona pasqua i que no ens manqui la joia interior.

RENOVAR LA NOSTRA PREGÀRIA. 1.

ENCETEM UN RECÉS DE QUARESMA. PRIMERA PART.

RENOVAR LA PREGÀRIA

PLANTEJAMENT

Moltes vegades ens hem dit que ens cal renovar la pregària. Aquesta expressió, aquest sentiment, és absolutament normal. La nostra vida personal, la vida comunitària, tota la societat contínuament canvia. Sempre estem en procés. Tot s'està movent, va deixant un passat i en un present instantani s'obre vers un futur carregat també d'interrogants i possibilitats. La pregària personal i la comunitària no escapen a aquesta situació.

La nostra pregària està relacionada amb la nostra vocació cristiana de laics en el món. L'experiència de persones, de vida laboral i professional, de ciutadans/es, de famílies, de realitats a vegades en els límits del dolor o de la joia, l'experiència de les víctimes de les injustícies, dels inicis esperançats, etc. formen part del nostre teixit interior. En el nostre cor i a la nostra memòria tot un món hi ressona. En la pregària, tanta realitat es converteix en una crida per prendre consciència de les situacions, encomanar-les al Senyor, restar-hi en silenci o cercar la llum de la Paraula per interpretar-les i discernir quina ha de ser la nostra resposta.

Cadascú de nosaltres té una història de la seva pregària que molts cops va començar en el si de la família, en els anys de la infantesa i, passant per molts canvis i gràcies a l'Esperit, arriba fins ara en aquests moments que reflexionem sobre la seva renovació.

Prendre consciència del procés de la nostra vida de pregària és una base important per a l'acció de gràcies i l'agraïment al Senyor. Som conscients de la seva presència no sols en nosaltres, sinó que l'hem palpat i el palpem arreu! Apropar-nos a aquest camí passat i present ens obre a la possibilitat de seguir amb major vigoria la vocació personal i comunitària en Església. Avui en dia es detecta una set d'espiritualitat. Hi ha molt indicis que mostren la necessitat de poder acompanyar les conversions i les recerques de la gent que experimenta una buidor existencial, i pensa que nosaltres tenim quelcom a comunicar, tant per la nostra missió cristiana com per la nostra experiència personal. Ens cal, doncs, renovar la nostra pregària amb confiança, amb lucidesa, amb fe i en l'Esperit Sant.

TEXTOS PER A LA REFLEXIÓ

1.- Unitat de pregària i vida

La pregària que agrada a Déu és aquella que passa de la trobada personal amb Ell a una vida consagrada al servei dels altres. L'oració expressa obertura, confiança i sentit de la necessitat de Déu. El que se sent autosuficient no prega, sinó que es complau en ell mateix. L'oració autèntica demana transparència, coherència i autenticitat.

(Cardenal Jordi Bergoglio, actual Papa Francesc)

2.- Relació d'amistat i d'amor amb Déu

"Pregar és tractar a soles amb qui sabem que ens estima."

(Santa Teresa de Jesús)

3.- Contemplació i major eficàcia apostòlica

Una persona contemplativa generalment és més activa i efectiva que una persona no contemplativa, perquè porta entre mans les seves activitats i responsabilitats amb més serenitat i facilitat. Es cansa menys.

(Franz Jalics)

3.- Pregària, alegria i agraïment

L'oració és fruit de l'alegria i l'agraïment. L'oració allunya la tristesa i el desànim.

(Evagri Pòntic)

PER PREGAR I MEDITAR

JESUCRIST, MESTRE DE PREGÀRIA

Jesús va ser i és el Mestre. Mestre de vida, Mestre d'acció, Mestre de pregària. No va impartir cap classe, ni va ocupar cap càtedra, però el seu ensenyament arriba a fons. El seu magisteri era i és per a la vida, en la vida i des de la vida.

De bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, sortí, se n'anà en un lloc solitari i s'hi va quedar pregant. (Marc 1,35)

Fa poc que ha iniciat la seva missió apostòlica. És recent la gran experiència del Jordà i l'estada al desert. Sent la necessitat de comunicar-se i unir-se íntimament amb el Pare. El dia es presenta molt atapeït, el preveu fatigós. Surt de la tenda, a poc a poc, sense fer soroll. Tots dormen. És negra nit. Marxa silenciosament a un lloc solitari. Es postra i obre el seu cor a Aquell que tant l'estima.

1.- La pregària matinal de Jesús ha inspirat la pregària del matí. Quan ens alcem normalment ja hi ha arreu moltes comunitats i persones que fa estona que preguen, com Ell, sigui en grup o en solitari.

2.- Per a molts de nosaltres és una bona hora, aquesta de la matinada. Hi ha un notable silenci, la nit va marxant lentament i els petits sorolls domèstics o dels carrers inicien el seu augment, que al cap de poques hores pot arribar a ser frenètic. Una bona hora, el començament del dia, unitat de vida humana.

3.- Preguar de matinada. Saludar el teu Senyor. Oferir-li el dia: intencions, accions, treballs, viatges, cansaments, alegries, penes... Tot ara està per viure, tot és una possibilitat, una previsió, molts cops ben coneguda per monòtona. Fet l'oferiment, llegir pausadament l'Evangelí del dia, pregar, donar gràcies, restar amb Ell en silenci per una estona, adorar-lo i cantar la seva lloança.

Jesús va pujar tot sol a la muntanya a pregar. Al vespre encara era allà tot sol. (Mateu 14, 23)

Jesús havia multiplicat els pans. La gent estava admirada i veia en Ell el cabdill, el Messies, que els podia alliberar de la tirania imperial. Molts pensaven i després deien que Jesús era realment el seu nou rei. Es parlava ja obertament de fer-lo rei. Els deixebles estaven entusiasmats; era la seva hora. Jesús, veient que tot plegat anava per un camí completament diferent del que Ell havia previst, envia els seus deixebles a les barques, i acomiada les multituds de forma suau i convincent. Quan ja tothom ha marxat, i tot resta en silenci, Ell puja a la muntanya i es posa a pregar al Pare una molt llarga estona.

PER A LA REFLEXIÓ PERSONAL, O EN GRUP

1.- En aquests moments de la meua vida, quina és la meua pregària? Quines dificultats hi trobo? Què és el que espero i desitjo sobre la pregària personal? Com ens podem ajudar els uns als altres?

2.- Quina és la història de la meua pregària? Inicis, diverses etapes, vinculació amb la nostra vida concreta.

3.- Què ens ha ajudat a la nostra vida de pregària i què ens l'ha dificultat?